

„Visada turi Jį šalia savęs“

Koks stulbinantis šventosios Eucharistijos veiksmingumas veiksmuose – o prieš tai dvasioje – žmonių, kurie dažnai ir pamaldžiai ją priima. (Kalvė, 303).

birželio 18 d.

Jei tie žmonės, kurie dėl gabalėlio duonos – net kai padauginimo stebuklas buvo labai didis – gėrėsi Tavimi ir sveikina Tave šauksmais, ką turime daryti mes dėl daugelio dovanų, kurias esi mums suteikęs, o

ypač todėl, kad be jokių apribojimų
atsiduodi mums Eucharistijoje?
(Kalvė, 304).

Gerasis vaikas: kaip žemės
įsimylėjęliai bučiuoja gėles, laišką,
prisiminimą to, kurį myli!... – O tu ar
kada galėsi pamiršti, jog visada turi
šalia savęs... Jį! Ar užmirši... kad gali
Jį valgyti? (Kalvė, 305).

Dažnai rodykis koplyčioje, kad
pasakytum Jėzui: ... atsiduodu į Tavo
rankas. – Palik prie Jo kojų tai, ką
turi: savo menkystes! – Taip
nepaisant triukšmingos minios
dalykų, kuriuos nešiojiesi savo
viduje, tu niekad neprarasi ramybės.
(Kalvė, 306).